مدیر مدرسهٔ تیرانداز: «تمرین را جدی نگیرید، بازی را جدی بگیرید»

(مصاحبه: آرمان دلاوری)

مدرسهٔ تیراندازی کمان‌داران نوبهار در ۱۱ سال گذشته بیش از ۴۶ قهرمان ملی و بین‌المللی تحویل جامعه داده است. مدیر این مدرسه، که خود در ۱۹ سالگی قهرمان کشور شد، می‌گوید راز موفقیت نه در سخت‌گیری، بلکه در ایجاد عشق به ورزش است.

آرمان دلاوری: مدرسهٔ شما از کی و چگونه شروع به کار کرد؟

مدرسه در سال ۱۳۹۱ در یک سالن کوچک با ۱۲ دانش‌آموز و دو مربی شروع شد. من خودم از ۱۴ سالگی تیراندازی کار کرده بودم و می‌دانستم که بسیاری از استعدادها به دلیل نبود امکانات و مربی آموزش درست پیدا نمی‌کنند. می‌خواستم جایی باشد که بچه‌ها بیایند، لذت ببرند و بعد اگر خواستند، جدی‌تر ادامه دهند. همان ابتدا هم قانون اول را گذاشتم: هیچ‌کس مجبور نیست بیاید.

آ.د: یعنی اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، اخراج می‌کنید؟

نه. اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، ما با خانواده‌اش صحبت می‌کنیم و می‌پرسیم مشکل کجاست. شاید خسته است، شاید مدرسه فشار زیادی روی او گذاشته، شاید فقط دلش می‌خواهد چند هفته استراحت کند. ما به بچه‌ها اجازه می‌دهیم بیایند و بروند. این مدرسه زندان نیست. اما وقتی بچه‌ای می‌آید، حداقل سه ماه متعهد می‌ماند. چون تیراندازی ورزشی است که با تکرار پیشرفت می‌کند، و پیشرفت است که انگیزه می‌سازد.

آ.د: برنامهٔ تمرینی هفتگی چطور است؟

سه جلسه در هفته. دوشنبه‌ها، چهارشنبه‌ها و جمعه‌ها. هر جلسه ۹۰ دقیقه است. ۱۵ دقیقه اول گرم می‌کنیم، کشش می‌کنیم و تمرین‌های ساده انجام می‌دهیم. بعد می‌رسیم به تیراندازی. در هر جلسه حداکثر ۶۰ تیر شلیک می‌کنیم. تمرین زیاد مهم است، اما تمرین درست مهم‌تر است. ما به بچه‌ها یاد می‌دهیم که هر تیر را قبل از رها کردن، در ذهن خودشان ببینند. این تمرکز را کم‌کم می‌سازد.

آ.د: تجهیزات چطور؟ خانواده‌ها باید چقدر هزینه کنند؟

برای شروع، یک کمان مبتدی و تیرهای اولیه کافی است. ما در ابتدا تجهیزات زیادی از مدرسه قرض می‌دهیم تا خانواده‌ها مجبور نباشند همان اول هزینه بزرگی بکنند. بعد از حدود سه ماه، اگر بچه ادامه داد، کمان شخصی‌اش را تهیه می‌کنیم. هزینهٔ ماهانه شامل شهریه و هزینهٔ مسابقه‌هاست. ما سعی می‌کنیم مبلغ را طوری تنظیم کنیم که برای خانواده‌های متوسط هم قابل‌تحمل باشد. هیچ بچه‌ای به خاطر نداشتن پول کنار گذاشته نمی‌شود.

آ.د: بزرگ‌ترین چالش مدرسه در این سال‌ها چه بوده است؟

دو چالش بزرگ داشتیم. اول، پیدا کردن مربی. تیراندازی ورزشی است که خیلی کم در مدارس ما جدی گرفته می‌شود، پس مربی خوب کم است. ما مجبور شدیم دو نفر از شاگردان قدیمی خودمان را تربیت کنیم تا امروز مربی شوند. دوم، نگاه جامعه. خیلی‌ها فکر می‌کنند تیراندازی فقط برای کسانی است که می‌خواهند قهرمان شوند. ما می‌خواستیم نشان دهیم که این ورزش برای همه است، حتی برای بچه‌هایی که هرگز در مسابقه‌ها شرکت نمی‌کنند.

آ.د: و حالا که به عقب نگاه می‌کنید، مهم‌ترین درسی که گرفته‌اید چیست؟

مهم‌ترین درس این است که کودک را نباید زود قضاوت کرد. خیلی از بچه‌هایی که امروز در تیم ملی هستند، در ۱۰ سالگی کوچک‌ترین و ضعیف‌ترین بچه‌های کلاس بودند. یکی از دختران ما که الان ۱۷ سال دارد، اولین بار که آمد فقط ۱۲ متر را می‌توانست بزند. امروز در مسابقه‌ها ۷۰ متر می‌زند. اگر در همان روز اول می‌گفتیم «تو استعداد نداری»، هیچ‌وقت این اتفاق نمی‌افتاد. ما فقط به بچه‌ها فرصت دادیم که با سرعت خودشان رشد کنند.

آ.د: برای کسی که می‌خواهد مدرسه‌ای مثل شما باز کند، چه توصیه‌ای دارید؟

اول از همه، صبور باشید. دوم، به کیفیت فکر کنید، نه تعداد. خیلی‌ها می‌خواهند زود شاگرد زیاد جمع کنند و بعد ببینند چه می‌شود. ما ترجیح دادیم کوچک شروع کنیم و هر بچه را خودمان انتخاب کنیم. و سوم، مربی‌هایتان را خوب انتخاب کنید. یک مربی خوب می‌تواند صد بچه را راه ببرد، اما یک مربی بد می‌تواند در یک سال همهٔ علاقهٔ بچه‌ها را از بین ببرد. ما برای همین مربی‌هایمان را خودمان تربیت می‌کنیم.

آ.د: و در آخر، برای والدینی که بچه‌هایشان را به مدرسهٔ شما می‌فرستند چه توصیه‌ای دارید؟

فقط یک چیز: از بچه‌تان نتیجه نخواهید. از او بخواهید که بیاید و لذت ببرد. اگر بچه‌ای را دیدید که هر هفته با لبخند به تمرین می‌آید، مربی‌ها را دوست دارد و دلش برای تیر انداختن تنگ می‌شود، بدانید که کار درست را دارید انجام می‌دهید. مدال‌ها خودشان می‌آیند.

شهرداری مهتاب‌آباد نقشهٔ تازهٔ حمل‌ونقل عمومی را رونمایی کرد

طرح تا ۱۴۰۵ به ۱۲ خط اتوبوس و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری می‌رسد

مهتاب‌آباد، ۲۸ شهریور: شهرداری مهتاب‌آباد روز سه‌شنبه نقشهٔ جامع حمل‌ونقل عمومی شهر را برای ۱۰ سال آینده رونمایی کرد. بر اساس این طرح، تعداد خطوط اتوبوس از ۷ خط فعلی به ۱۲ خط می‌رسد و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری جدا از خیابان‌ها ساخته می‌شود. شهردار مهتاب‌آباد گفت هدف این است که تا سال ۱۴۰۵ بیش از ۳۵ درصد سفرهای درون‌شهری بدون استفاده از خودرو شخصی انجام شود.

به گفتهٔ مسئولان، ۱۸ ایستگاه جدید برای اتوبوس‌های برقی ساخته می‌شود و ۶۰ دستگاه اتوبوس تازه خریداری می‌شود که همگی کف‌پوش هستند. همچنین ۲۲ کیلومتر خط ویژهٔ اتوبوس ایجاد می‌شود تا مسافران در ساعت‌های شلوغی گرفتار ترافیک نشوند. بهای بلیت تغییر نمی‌کند و همچنان ۱۲ هزار تومان خواهد بود. دانش‌آموزان و دانشجویان با کارت ویژه رایگان سفر می‌کنند.

مسیر دوچرخه‌سواری از میدان مرکزی شروع می‌شود و از کنار رودخانهٔ مهتاب‌آباد تا پارک جنگلی شمالی ادامه دارد. در بخش‌هایی که عرض خیابان کم است، یک لاین خودرو حذف می‌شود تا جا برای دوچرخه باز شود. شهردار گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را مجبور کنیم دوچرخه سوار شود، اما می‌خواهیم کسی که دوست دارد، احساس امنیت کند.» او افزود که ۱۵ پارک دوچرخه‌سواری نیز در مسیر ساخته می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورای شهر نسبت به هزینهٔ طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. عضو شورا از کمبود بودجه برای تأمین ۴۰ درصد سهم شهرداری از هزینه‌ها گفت و پرسید که آیا درآمد پیش‌بینی‌شده از عوارض خودروهای وارد شده به مرکز شهر واقعی است یا نه. شهردار پاسخ داد که ۶۰ درصد هزینه‌ها از محل فروش اوراق مشارکت و کمک‌های استانی تأمین می‌شود و بقیه از درآمدهای شهری.

به گفتهٔ مسئولان، ۱۸ ایستگاه جدید برای اتوبوس‌های برقی ساخته می‌شود و ۶۰ دستگاه اتوبوس تازه خریداری می‌شود که همگی کف‌پوش هستند. همچنین ۲۲ کیلومتر خط ویژهٔ اتوبوس ایجاد می‌شود تا مسافران در ساعت‌های شلوغی گرفتار ترافیک نشوند. بهای بلیت تغییر نمی‌کند و همچنان ۱۲ هزار تومان خواهد بود. دانش‌آموزان و دانشجویان با کارت ویژه رایگان سفر می‌کنند.

مسیر دوچرخه‌سواری از میدان مرکزی شروع می‌شود و از کنار رودخانهٔ مهتاب‌آباد تا پارک جنگلی شمالی ادامه دارد. در بخش‌هایی که عرض خیابان کم است، یک لاین خودرو حذف می‌شود تا جا برای دوچرخه باز شود. شهردار گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را مجبور کنیم دوچرخه سوار شود، اما می‌خواهیم کسی که دوست دارد، احساس امنیت کند.» او افزود که ۱۵ پارک دوچرخه‌سواری نیز در مسیر ساخته می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورای شهر نسبت به هزینهٔ طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. عضو شورا از کمبود بودجه برای تأمین ۴۰ درصد سهم شهرداری از هزینه‌ها گفت و پرسید که آیا درآمد پیش‌بینی‌شده از عوارض خودروهای وارد شده به مرکز شهر واقعی است یا نه. شهردار پاسخ داد که ۶۰ درصد هزینه‌ها از محل فروش اوراق مشارکت و کمک‌های استانی تأمین می‌شود و بقیه از درآمدهای شهری.

مدیر مدرسهٔ تیرانداز: «تمرین را جدی نگیرید، بازی را جدی بگیرید»

(مصاحبه: آرمان دلاوری)

مدرسهٔ تیراندازی کمان‌داران نوبهار در ۱۱ سال گذشته بیش از ۴۶ قهرمان ملی و بین‌المللی تحویل جامعه داده است. مدیر این مدرسه، که خود در ۱۹ سالگی قهرمان کشور شد، می‌گوید راز موفقیت نه در سخت‌گیری، بلکه در ایجاد عشق به ورزش است.

آرمان دلاوری: مدرسهٔ شما از کی و چگونه شروع به کار کرد؟

مدرسه در سال ۱۳۹۱ در یک سالن کوچک با ۱۲ دانش‌آموز و دو مربی شروع شد. من خودم از ۱۴ سالگی تیراندازی کار کرده بودم و می‌دانستم که بسیاری از استعدادها به دلیل نبود امکانات و مربی آموزش درست پیدا نمی‌کنند. می‌خواستم جایی باشد که بچه‌ها بیایند، لذت ببرند و بعد اگر خواستند، جدی‌تر ادامه دهند. همان ابتدا هم قانون اول را گذاشتم: هیچ‌کس مجبور نیست بیاید.

آ.د: یعنی اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، اخراج می‌کنید؟

نه. اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، ما با خانواده‌اش صحبت می‌کنیم و می‌پرسیم مشکل کجاست. شاید خسته است، شاید مدرسه فشار زیادی روی او گذاشته، شاید فقط دلش می‌خواهد چند هفته استراحت کند. ما به بچه‌ها اجازه می‌دهیم بیایند و بروند. این مدرسه زندان نیست. اما وقتی بچه‌ای می‌آید، حداقل سه ماه متعهد می‌ماند. چون تیراندازی ورزشی است که با تکرار پیشرفت می‌کند، و پیشرفت است که انگیزه می‌سازد.

آ.د: برنامهٔ تمرینی هفتگی چطور است؟

سه جلسه در هفته. دوشنبه‌ها، چهارشنبه‌ها و جمعه‌ها. هر جلسه ۹۰ دقیقه است. ۱۵ دقیقه اول گرم می‌کنیم، کشش می‌کنیم و تمرین‌های ساده انجام می‌دهیم. بعد می‌رسیم به تیراندازی. در هر جلسه حداکثر ۶۰ تیر شلیک می‌کنیم. تمرین زیاد مهم است، اما تمرین درست مهم‌تر است. ما به بچه‌ها یاد می‌دهیم که هر تیر را قبل از رها کردن، در ذهن خودشان ببینند. این تمرکز را کم‌کم می‌سازد.

آ.د: تجهیزات چطور؟ خانواده‌ها باید چقدر هزینه کنند؟

برای شروع، یک کمان مبتدی و تیرهای اولیه کافی است. ما در ابتدا تجهیزات زیادی از مدرسه قرض می‌دهیم تا خانواده‌ها مجبور نباشند همان اول هزینه بزرگی بکنند. بعد از حدود سه ماه، اگر بچه ادامه داد، کمان شخصی‌اش را تهیه می‌کنیم. هزینهٔ ماهانه شامل شهریه و هزینهٔ مسابقه‌هاست. ما سعی می‌کنیم مبلغ را طوری تنظیم کنیم که برای خانواده‌های متوسط هم قابل‌تحمل باشد. هیچ بچه‌ای به خاطر نداشتن پول کنار گذاشته نمی‌شود.

آ.د: بزرگ‌ترین چالش مدرسه در این سال‌ها چه بوده است؟

دو چالش بزرگ داشتیم. اول، پیدا کردن مربی. تیراندازی ورزشی است که خیلی کم در مدارس ما جدی گرفته می‌شود، پس مربی خوب کم است. ما مجبور شدیم دو نفر از شاگردان قدیمی خودمان را تربیت کنیم تا امروز مربی شوند. دوم، نگاه جامعه. خیلی‌ها فکر می‌کنند تیراندازی فقط برای کسانی است که می‌خواهند قهرمان شوند. ما می‌خواستیم نشان دهیم که این ورزش برای همه است، حتی برای بچه‌هایی که هرگز در مسابقه‌ها شرکت نمی‌کنند. تمرکز، صبر و اعتماد‌به‌نفس چیزهایی است که در ۱۰ دقیقه اول هر جلسه می‌بینم.

آ.د: و حالا که به عقب نگاه می‌کنید، مهم‌ترین درسی که گرفته‌اید چیست؟

مهم‌ترین درس این است که کودک را نباید زود قضاوت کرد. خیلی از بچه‌هایی که امروز در تیم ملی هستند، در ۱۰ سالگی کوچک‌ترین و ضعیف‌ترین بچه‌های کلاس بودند. یکی از دختران ما که الان ۱۷ سال دارد، اولین بار که آمد فقط ۱۲ متر را می‌توانست بزند. امروز در مسابقه‌ها ۷۰ متر می‌زند. اگر در همان روز اول می‌گفتیم «تو استعداد نداری»، هیچ‌وقت این اتفاق نمی‌افتاد. ما فقط به بچه‌ها فرصت دادیم که با سرعت خودشان رشد کنند.

آ.د: برای کسی که می‌خواهد مدرسه‌ای مثل شما باز کند، چه توصیه‌ای دارید؟

اول از همه، صبور باشید. دوم، به کیفیت فکر کنید، نه تعداد. خیلی‌ها می‌خواهند زود شاگرد زیاد جمع کنند و بعد ببینند چه می‌شود. ما ترجیح دادیم کوچک شروع کنیم و هر بچه را خودمان انتخاب کنیم. و سوم، مربی‌هایتان را خوب انتخاب کنید. یک مربی خوب می‌تواند صد بچه را راه ببرد، اما یک مربی بد می‌تواند در یک سال همهٔ علاقهٔ بچه‌ها را از بین ببرد. ما برای همین مربی‌هایمان را خودمان تربیت می‌کنیم.

آ.د: و در آخر، برای والدینی که بچه‌هایشان را به مدرسهٔ شما می‌فرستند چه توصیه‌ای دارید؟

فقط یک چیز: از بچه‌تان نتیجه نخواهید. از او بخواهید که بیاید و لذت ببرد. اگر بچه‌ای را دیدید که هر هفته با لبخند به تمرین می‌آید، مربی‌ها را دوست دارد و دلش برای تیر انداختن تنگ می‌شود، بدانید که کار درست را دارید انجام می‌دهید. مدال‌ها خودشان می‌آیند.

شهرداری مهتاب‌آباد نقشهٔ تازهٔ حمل‌ونقل عمومی را رونمایی کرد

طرح تا ۱۴۰۵ به ۱۲ خط اتوبوس و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری می‌رسد

(مخبر ما در مهتاب‌آباد)

مهتاب‌آباد، ۲۸ شهریور: شهرداری مهتاب‌آباد روز سه‌شنبه نقشهٔ جامع حمل‌ونقل عمومی شهر را برای ۱۰ سال آینده رونمایی کرد. بر اساس این طرح، تعداد خطوط اتوبوس از ۷ خط فعلی به ۱۲ خط می‌رسد و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری جدا از خیابان‌ها ساخته می‌شود. شهردار مهتاب‌آباد گفت هدف این است که تا سال ۱۴۰۵ بیش از ۳۵ درصد سفرهای درون‌شهری بدون استفاده از خودرو شخصی انجام شود.

به گفتهٔ مسئولان، ۱۸ ایستگاه جدید برای اتوبوس‌های برقی ساخته می‌شود و ۶۰ دستگاه اتوبوس تازه خریداری می‌شود که همگی کف‌پوش هستند. همچنین ۲۲ کیلومتر خط ویژهٔ اتوبوس ایجاد می‌شود تا مسافران در ساعت‌های شلوغی گرفتار ترافیک نشوند. بهای بلیت تغییر نمی‌کند و همچنان ۱۲ هزار تومان خواهد بود. دانش‌آموزان و دانشجویان با کارت ویژه رایگان سفر می‌کنند.

مسیر دوچرخه‌سواری از میدان مرکزی شروع می‌شود و از کنار رودخانهٔ مهتاب‌آباد تا پارک جنگلی شمالی ادامه دارد. در بخش‌هایی که عرض خیابان کم است، یک لاین خودرو حذف می‌شود تا جا برای دوچرخه باز شود. شهردار گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را مجبور کنیم دوچرخه سوار شود، اما می‌خواهیم کسی که دوست دارد، احساس امنیت کند.» او افزود که ۱۵ پارک دوچرخه‌سواری نیز در مسیر ساخته می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورای شهر نسبت به هزینهٔ طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. عضو شورا از کمبود بودجه برای تأمین ۴۰ درصد سهم شهرداری از هزینه‌ها گفت و پرسید که آیا درآمد پیش‌بینی‌شده از عوارض خودروهای وارد شده به مرکز شهر واقعی است یا نه. شهردار پاسخ داد که ۶۰ درصد هزینه‌ها از محل فروش اوراق مشارکت و کمک‌های استانی تأمین می‌شود و بقیه از درآمدهای شهری.

مدیر مدرسهٔ تیرانداز: «تمرین را جدی نگیرید، بازی را جدی بگیرید»

(مصاحبه: آرمان دلاوری)

مدرسهٔ تیراندازی کمان‌داران نوبهار در ۱۱ سال گذشته بیش از ۴۶ قهرمان ملی و بین‌المللی تحویل جامعه داده است. مدیر این مدرسه، که خود در ۱۹ سالگی قهرمان کشور شد، می‌گوید راز موفقیت نه در سخت‌گیری، بلکه در ایجاد عشق به ورزش است.

آرمان دلاوری: مدرسهٔ شما از کی و چگونه شروع به کار کرد؟

مدرسه در سال ۱۳۹۱ در یک سالن کوچک با ۱۲ دانش‌آموز و دو مربی شروع شد. من خودم از ۱۴ سالگی تیراندازی کار کرده بودم و می‌دانستم که بسیاری از استعدادها به دلیل نبود امکانات و مربی آموزش درست پیدا نمی‌کنند. می‌خواستم جایی باشد که بچه‌ها بیایند، لذت ببرند و بعد اگر خواستند، جدی‌تر ادامه دهند. همان ابتدا هم قانون اول را گذاشتم: هیچ‌کس مجبور نیست بیاید.

آ.د: یعنی اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، اخراج می‌کنید؟

نه. اگر بچه‌ای نخواهد تمرین کند، ما با خانواده‌اش صحبت می‌کنیم و می‌پرسیم مشکل کجاست. شاید خسته است، شاید مدرسه فشار زیادی روی او گذاشته، شاید فقط دلش می‌خواهد چند هفته استراحت کند. ما به بچه‌ها اجازه می‌دهیم بیایند و بروند. این مدرسه زندان نیست. اما وقتی بچه‌ای می‌آید، حداقل سه ماه متعهد می‌ماند. چون تیراندازی ورزشی است که با تکرار پیشرفت می‌کند، و پیشرفت است که انگیزه می‌سازد.

آ.د: برنامهٔ تمرینی هفتگی چطور است؟

سه جلسه در هفته. دوشنبه‌ها، چهارشنبه‌ها و جمعه‌ها. هر جلسه ۹۰ دقیقه است. ۱۵ دقیقه اول گرم می‌کنیم، کشش می‌کنیم و تمرین‌های ساده انجام می‌دهیم. بعد می‌رسیم به تیراندازی. در هر جلسه حداکثر ۶۰ تیر شلیک می‌کنیم. تمرین زیاد مهم است، اما تمرین درست مهم‌تر است. ما به بچه‌ها یاد می‌دهیم که هر تیر را قبل از رها کردن، در ذهن خودشان ببینند. این تمرکز را کم‌کم می‌سازد.

آ.د: تجهیزات چطور؟ خانواده‌ها باید چقدر هزینه کنند؟

برای شروع، یک کمان مبتدی و تیرهای اولیه کافی است. ما در ابتدا تجهیزات زیادی از مدرسه قرض می‌دهیم تا خانواده‌ها مجبور نباشند همان اول هزینه بزرگی بکنند. بعد از حدود سه ماه، اگر بچه ادامه داد، کمان شخصی‌اش را تهیه می‌کنیم. هزینهٔ ماهانه شامل شهریه و هزینهٔ مسابقه‌هاست. ما سعی می‌کنیم مبلغ را طوری تنظیم کنیم که برای خانواده‌های متوسط هم قابل‌تحمل باشد. هیچ بچه‌ای به خاطر نداشتن پول کنار گذاشته نمی‌شود.

آ.د: بزرگ‌ترین چالش مدرسه در این سال‌ها چه بوده است؟

دو چالش بزرگ داشتیم. اول، پیدا کردن مربی. تیراندازی ورزشی است که خیلی کم در مدارس ما جدی گرفته می‌شود، پس مربی خوب کم است. ما مجبور شدیم دو نفر از شاگردان قدیمی خودمان را تربیت کنیم تا امروز مربی شوند. دوم، نگاه جامعه. خیلی‌ها فکر می‌کنند تیراندازی فقط برای کسانی است که می‌خواهند قهرمان شوند. ما می‌خواستیم نشان دهیم که این ورزش برای همه است، حتی برای بچه‌هایی که هرگز در مسابقه‌ها شرکت نمی‌کنند. تمرکز، صبر و اعتماد‌به‌نفس چیزهایی است که در ۱۰ دقیقه اول هر جلسه می‌بینم.

آ.د: و حالا که به عقب نگاه می‌کنید، مهم‌ترین درسی که گرفته‌اید چیست؟

مهم‌ترین درس این است که کودک را نباید زود قضاوت کرد. خیلی از بچه‌هایی که امروز در تیم ملی هستند، در ۱۰ سالگی کوچک‌ترین و ضعیف‌ترین بچه‌های کلاس بودند. یکی از دختران ما که الان ۱۷ سال دارد، اولین بار که آمد فقط ۱۲ متر را می‌توانست بزند. امروز در مسابقه‌ها ۷۰ متر می‌زند. اگر در همان روز اول می‌گفتیم «تو استعداد نداری»، هیچ‌وقت این اتفاق نمی‌افتاد. ما فقط به بچه‌ها فرصت دادیم که با سرعت خودشان رشد کنند.

آ.د: برای کسی که می‌خواهد مدرسه‌ای مثل شما باز کند، چه توصیه‌ای دارید؟

اول از همه، صبور باشید. دوم، به کیفیت فکر کنید، نه تعداد. خیلی‌ها می‌خواهند زود شاگرد زیاد جمع کنند و بعد ببینند چه می‌شود. ما ترجیح دادیم کوچک شروع کنیم و هر بچه را خودمان انتخاب کنیم. و سوم، مربی‌هایتان را خوب انتخاب کنید. یک مربی خوب می‌تواند صد بچه را راه ببرد، اما یک مربی بد می‌تواند در یک سال همهٔ علاقهٔ بچه‌ها را از بین ببرد. ما برای همین مربی‌هایمان را خودمان تربیت می‌کنیم.

آ.د: و در آخر، برای والدینی که بچه‌هایشان را به مدرسهٔ شما می‌فرستند چه توصیه‌ای دارید؟

فقط یک چیز: از بچه‌تان نتیجه نخواهید. از او بخواهید که بیاید و لذت ببرد. اگر بچه‌ای را دیدید که هر هفته با لبخند به تمرین می‌آید، مربی‌ها را دوست دارد و دلش برای تیر انداختن تنگ می‌شود، بدانید که کار درست را دارید انجام می‌دهید. مدال‌ها خودشان می‌آیند.

شهرداری مهتاب‌آباد نقشهٔ تازهٔ حمل‌ونقل عمومی را رونمایی کرد

طرح تا ۱۴۰۵ به ۱۲ خط اتوبوس و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری می‌رسد

(مخبر ما در مهتاب‌آباد)

مهتاب‌آباد، ۲۸ شهریور: شهرداری مهتاب‌آباد روز سه‌شنبه نقشهٔ جامع حمل‌ونقل عمومی شهر را برای ۱۰ سال آینده رونمایی کرد. بر اساس این طرح، تعداد خطوط اتوبوس از ۷ خط فعلی به ۱۲ خط می‌رسد و ۴۰ کیلومتر مسیر دوچرخه‌سواری جدا از خیابان‌ها ساخته می‌شود. شهردار مهتاب‌آباد گفت هدف این است که تا سال ۱۴۰۵ بیش از ۳۵ درصد سفرهای درون‌شهری بدون استفاده از خودرو شخصی انجام شود.

به گفتهٔ مسئولان، ۱۸ ایستگاه جدید برای اتوبوس‌های برقی ساخته می‌شود و ۶۰ دستگاه اتوبوس تازه خریداری می‌شود که همگی کف‌پوش هستند. همچنین ۲۲ کیلومتر خط ویژهٔ اتوبوس ایجاد می‌شود تا مسافران در ساعت‌های شلوغی گرفتار ترافیک نشوند. بهای بلیت تغییر نمی‌کند و همچنان ۱۲ هزار تومان خواهد بود. دانش‌آموزان و دانشجویان با کارت ویژه رایگان سفر می‌کنند.

مسیر دوچرخه‌سواری از میدان مرکزی شروع می‌شود و از کنار رودخانهٔ مهتاب‌آباد تا پارک جنگلی شمالی ادامه دارد. در بخش‌هایی که عرض خیابان کم است، یک لاین خودرو حذف می‌شود تا جا برای دوچرخه باز شود. شهردار گفت: «ما نمی‌خواهیم کسی را مجبور کنیم دوچرخه سوار شود، اما می‌خواهیم کسی که دوست دارد، احساس امنیت کند.» او افزود که ۱۵ پارک دوچرخه‌سواری نیز در مسیر ساخته می‌شود.

با این حال، برخی از اعضای شورای شهر نسبت به هزینهٔ طرح ابراز نگرانی کرده‌اند. عضو شورا از کمبود بودجه برای تأمین ۴۰ درصد سهم شهرداری از هزینه‌ها گفت و پرسید که آیا درآمد پیش‌بینی‌شده از عوارض خودروهای وارد شده به مرکز شهر واقعی است یا نه. شهردار پاسخ داد که ۶۰ درصد هزینه‌ها از محل فروش اوراق مشارکت و کمک‌های استانی تأمین می‌شود و بقیه از درآمدهای شهری.